

לפרשת וירא (2)

- א. פרשה כואבת: לוט מכניס אורחים אל ביתו למקלט, אך מוכן להפקיר את בנותיו לאונס ורצח; אברהם מגן על עיר לא לו, אך מוכן להמית את בניו. לסדום היינו, לעמורה דמינו.
- ב. (ד) טָרַם וַיִּשְׁכְּבוּ וְאִנְשֵׁי הָעִיר אֲנָשֵׁי סְדָם נִסְבּוּ עַל הַבַּיִת מִנְעֵר וְעַד זָקֵן כָּל הָעָם מִקְּצֵה: (ה) וַיִּקְרְאוּ אֶל לוֹט וַיֹּאמְרוּ לוֹ אֵיךְ הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר בָּאוּ אֵלֶיךָ הַלַּיְלָה הוֹצִיאָם אֵלֵינוּ וְנַדְעָה אֹתָם: (ו) וַיֵּצֵא אֶלֵהֶם לוֹט הַפֶּתַח וְהַדְלִיט סָגַר אַחֲרָיו: (ז) וַיֹּאמֶר אֵל נָא אֲחִי תִרְעוּ: (ח) הֲנֵה נָא לִי שְׁתֵּי בָנוֹת אֲשֶׁר לֹא יָדָעוּ אִישׁ אוֹצִיאָהּ נָא אֶתְהֶן אֵלֵיכֶם וַעֲשׂוּ לָהֶן כְּטוֹב בְּעֵינֵיכֶם רַק לְאֲנָשִׁים הָאֵל אֵל תַּעֲשׂוּ דְבַר כִּי עַל כֵּן בָּאוּ בְּצַל קִרְתִּי: [בראשית יט, 4 – 8]
- ג. בנותיו של לוט נוקמות את נקמתן באביהן ואונסות אותו כאשר ביקש לעשות להן. ישמעאל ויצחק לא נוקמים באברהם, אך את הכאב והפחד הם ישאו איתם לעולם.
- ד. **כף יד רשעה / דליה רביקוביץ'**
קוים של עשן נטו במלכס
וואבא שלי הקה אותי.
כל העומדים צחקו למראה,
מה שספרתי אמת וציב .
- קוים של עשן נטו במלכסן
אבא הקה על כף ידי.
הוא אמר שהיא כף יד רשעה.
מה שספרתי אמת וציב .
- קוים של עשן נטו במלכסן
אבא חדל מהכות אותי.
היד הרשעה צמחה אצבעות
וכל מעשיה שריר וקיים .
- קוים של עשן נטו במלכסן
פחד לוחך את הכף הרשעה
אבא חדל מהכות אותי
אך הפחד הזה שריר וקיים .